

Bilag 2.

De Danske Provinsbankers
Forening.

Ved den af Folketinget i § 81 i Forslag til Lov om Ændringer i og Tilføjelser til Lov om Rettens Pleje af 11. April 1916 gjorte Tilføjelse til Retsplejelovens § 478, Nr. 3, er der aabnet Adgang til, at Eksekution uden foregaaende Lovmaal og Dom ogsaa kan ske paa Grundlag af Pantebreve, udstedte til en Kreditforening, hvis Statutter er stadfæstede af Indenrigsministeriet, naar Forfaldstiden er indtraadt som Følge af væsentlig Forringelse af pantsat Driftsinventar, Driftsmateriel eller Besætning og saadan Følge udtrykkelig er betinget i Pantebrevet.

Det er denne Regel, der kan have nogen Interesse for Kreditforeninger, som i langt højere Grad har Interesse for dem — Banker og Hypotekforeninger —, der yder anden Prioritet i Ejendomme, vi gerne vil have udvidet til at gælde ogsaa for Banker. Det er jo dog dem, der har anden Prioritet i en Ejendom, det først og altid gaar ud over, saa snart der sker væsentlig Forringelse af Driftsinventar, Driftsmateriel eller Besætning, og det er følgelig ogsaa dem, der har størst Interesse i at forhindre, at der sker saadan væsentlig Forringelse af Pantesikkerheden, og i Tilfælde af, at der virkelig sker saadan væsentlig Forringelse af Pantesikkerheden, da at kunne foretage Eksekution. Man har jo set Tilfælde, hvor en Mands Kreditorer har betalt saavel Renter af første som af anden Prioritet og derefter købt største Delen af hans Besætning og derigennem har gjort sig dækket, uden at Panthaverne har kunnet foretage sig noget, forinden næste Termin kom, og Renterne ikke blev betalt, men saa er det jo desværre gerne for sent for anden Prioritetshaver.

For saa vidt forannævnte Bestemmelse udvides til ogsaa at gælde Banker, vil der ved den i § 84 gjorte Tilføjelse til § 490 — hvorefter Panthavere straks og uden at give Skyldneren Meddelelsen kan skride til Eksekutions Foretagelse i disse Tilfælde — være givet Bankerne en udmærket Adgang til hurtigt at forhindre de desværre nu alt for hyppigt forekommende Tilfælde, hvor der sker Forringelse af Pantesikkerheden, der bringer anden Prioritet i Fare.

Vi mener ikke, at disse Regler vil kunne rumme nogen som helst Fare set fra Pantedebitørernes Side. Det er jo altid Fogeden, der skal skønne over, om der er sket væsentlig Forringelse af Pantesikkerheden, og det staar jo altid denne — som man maa forudsætte nøje kender saavel Pantet som den paagældende Bank — frit for at kræve en passende Sikkerhedsstilling, om han maatte nære mindste Betænkelighed.

København, den 7. Februar 1929.

E. B.
Hertel Wulff.
